

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 8 august 2017 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin și alții

(Cauza C-477/17)

(2017/C 357/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Apelant: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Intimați: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Întrebarea preliminară

Articolul 1 din Regulamentul nr. 1231/2010⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că lucrătorii salariați cetățeni ai unei țări terțe, care au reședința în afara Uniunii, dar care lucrează temporar în diferite state membre ale Uniunii pentru un angajator stabilit în Țările de Jos, pot invoca (titlul II din) Regulamentul nr. 883/2004⁽²⁾ și Regulamentul nr. 987/2009⁽³⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO 2010, L 344, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială [...] (JO 2009, L 284, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 august 2017 – Republica Cehă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-482/17)

(2017/C 357/06)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, O. Serdula, J. Vlácil, agenți)

Pârâți: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- anularea Directivei (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme⁽¹⁾;
- obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, reclamanta solicită Curții:

- anularea articolului 1 punctul 6 din directiva atacată în măsura în care completează articolul 5 alineatul (3) și articolul 6 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 91/477/CEE⁽²⁾;
- anularea articolului 1 punctul 7 din directiva atacată în măsura în care completează articolul 7 alineatul (4)a din Directiva 91/477/CEE;
- anularea articolului 1 punctul 19 din directiva atacată în măsura în care:
 - completează punctele 6, 7 și 8 din categoria A din partea II din anexa I la Directiva 91/477/CEE;

- modifică categoria B din partea II din anexa I la Directiva 91/477/CEE;
- completează punctul 6 din categoria C din partea II din anexa I la Directiva 91/477/CEE;
- modifică partea III din anexa I la Directiva 91/477/CEE;
- obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv este întemeiat pe o **încălcare a principiului atribuirii**. Directiva atacată a fost adoptată pe baza articolului 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deși nu urmărește obiectivul eliminării obstacolelor în cadrul pieței interne, ci exclusiv obiectivul prevenirii infracțiunilor și a terorismului. Or, legiuitorul Uniunii nu are competența de a adopta măsuri de armonizare în acest domeniu.

Al doilea motiv este întemeiat pe o **încălcare a principiului proporționalității**. Legiuitorul Uniunii nu a examinat deloc aspectul proporționalității măsurilor adoptate și în mod intenționat nu a urmărit să obțină suficiente informații (spre exemplu, printr-o analiză de impact) în scopul de a putea aprecia în cunoștință de cauză respectarea acestui principiu. Ca urmare a lipsei unei astfel de aprecieri, legiuitorul Uniunii a adoptat măsuri vădit disproporționate, care constau în interzicerea anumitor tipuri de arme semiautomate, care însă nu sunt utilizate în Uniunea Europeană pentru comiterea de acte teroriste, în înăsprirea reglementării privind anumite arme care prezintă un pericol minim (reproduceri istorice sau arme despre care s-a demonstrat că sunt ireversibil nefuncționale) și, în cele din urmă, în sancționarea deținerii anumitor tipuri de încărcătoare.

Al treilea motiv este întemeiat pe **încălcarea principiului securității juridice**. Categoriile de arme interzise nou definite (A7 și A8), ca și dispoziția care prevede o sancțiune pentru deținerea de încărcătoare care depășesc limita sunt, din punctul de vedere al securității juridice, total lipsite de claritate, în sensul că nu permit persoanelor vizate să-și cunoască în mod clar drepturile și obligațiile. Articolul 7 alineatul (4)a din Directiva 91/477/CEE, astfel cum a fost modificat prin directiva atacată (cunoscută sub denumirea „grandfathering clause”) obligă în plus în practică statele membre să adopte o legislație internă care va avea efecte retroactive.

Al patrulea motiv este întemeiat pe o **încălcare a principiului interdicției discriminărilor**. Derogarea prevăzută la articolul 6 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 91/477/CEE, astfel cum a fost modificată prin directiva atacată, lasă desigur impresia unei măsuri aparent neutre, dar în realitate condițiile sale de aplicare sunt stabilite astfel încât nu convin decât sistemului elvețian privind păstrarea armelor ulterior serviciului militar, aspect lipsit de orice motivare din punctul de vedere al obiectivului directivei atacate.

⁽¹⁾ JO 2017, L 137, p. 22.

⁽²⁾ JO 1991, L 256, p. 51, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 233.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 11 august 2017 – Passenger Rights sp. z o.o./Deutsche Lufthansa AG

(Cauza C-490/17)

(2017/C 357/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă-apelantă: Passenger Rights sp. z o.o. w Warszawie

Pârâtă-intimată: Deutsche Lufthansa AG

Întrebările preliminare

- 1) O grevă internă organizată de sindicatul lucrătorilor unui operator de transport aerian constituie o „împrejurare excepțională” în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor ⁽¹⁾ coroborat cu considerentul (14) al acestui regulament?